Toliau girdėsite paskaitą, Śrīmad Bhāgavatam, I giesmė, V skyrius, 9-11-tas tekstai. Skaito Jo Dieviškoji Malonybė A.C. Bhaktivedanta Svamis Prabhupāda. Įrašyta 1969 m. birželio 6 d. New Vrindavane, JAV.

{mp3}SB_1.5.9-11_19690606_New_Vrindavan{/mp3}

O didysis išminčiau, tu labai daug vietos skyrei keturiems religijos principams, ir pirmiausia apeigoms, tačiau neapdainavai Vāsudevos, Aukščiausiojo Asmens, didybės.

Žodžiai, jei jie nešlovina Viešpaties, kuris vienintelis ir tegali įkvėpti šventumo dvasios visai visatai, šventų žmonių nuomone yra panašūs į varnų būrimosi vietą. Tobuliems transcendentinės karalystės gyventojams jie neteikia jokio malonumo.

Visai kas kita kūriniai, kurių puslapiuose gausu pasakojimų, aukštinančių transcendentinius neribotojo Aukščiausiojo Viešpaties vardus, šlovę, pavidalus, žaidimus ir t.t. Transcendentiniai jų žodžiai skirti sukelti perversmą paklydusios ir dorą praradusios civilizacijos gyvenime. Tokių transcendentinių kūrinių, net jei jie ir netobulos formos, klausosi, juos gieda ir pripažįsta tyri bei nepriekaištingai dori žmonės.